

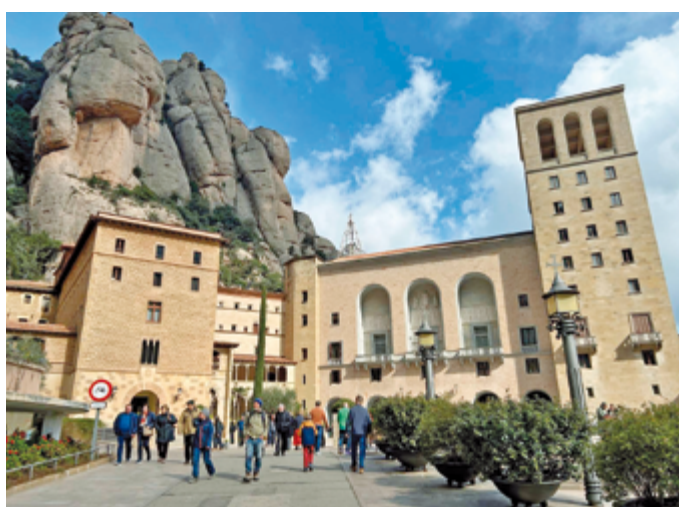
PROP DE VOSALTRES

Misericòrdia i Mare de Déu de Montserrat

Estimats diocesans:

La paraula misericòrdia té sempre un significat positiu per a cada persona i per a les seves relacions amb els altres. No sols pel que diu sinó pel que conté d'actituds, accions i desitjos de l'ésser humà. En aquest diumenge de Pasqua, l'Església celebra la festa de la Divina Misericòrdia, instituïda pel papa sant Joan Pau II, motivada per les paraules de santa Faustina Kovalska i centrada en el passatge evangèlic on apareix Crist Ressuscitat oferint la pau i el perdó als deixebles i, per extensió, als creients i persones de bona voluntat, en una actitud propera i entranyable. La misericòrdia de Déu és font de vida nova i esperança, especialment per a aquells que se senten abatuts i allunyats.

La festa de la Divina Misericòrdia ens convida a viure amb absoluta confiança en l'amor de Déu. No es tracta d'una devoció particular sinó d'una crida universal a obrir el nostre cor a la gràcia del Senyor. En un món marcat per la incertesa, les divisions, els enfrontaments verbals i accions agressives, el sofriment i la solitud, l'anunci de la misericòrdia és més necessari que mai. Sempre afirmem que Déu mai no es cansa de perdonar-nos i ens demana que també nosaltres siguem instruments de la seva misericòrdia i el seu perdó. Les actituds que reflecteixen i promouen el perdó, la comprensió, l'acolliment i el servei als altres ens assemblen a Crist i transformen el nostre entorn en una acceptada conseqüència del seu amor. El papa Francesc ens recor-

da que la misericòrdia és el cor de l'Evangeli i que ser cristians implica viure-la en la nostra vida quotidiana.

L'Església, seguint l'exemple del seu Mestre, ha de ser un lloc de misericòrdia on tothom es pugui sentir acollit i estimat. A la nostra diòcesi hi ha grups de persones que es reuneixen durant tot l'any per fer realitat en les seves vides el que significa aquesta festa, organitzada amb molta cura a la catedral durant la tarda d'aquest diumenge.

Avui celebrem alhora la misericòrdia de Déu i la festa de la Mare de Déu de Montserrat, tan estesa en les nostres comunitats de Catalunya i en altres parts de l'Església universal. Aquesta coincidència ens permet unir dos grans pilars de la nostra fe: la confiança en la misericòrdia divina i l'amor filial a Maria. Des de fa segles gran quantitat de perso-

nes pugen a Montserrat per trobar pau i fortalesa espiritual, encara que sabem que aquesta entranyable muntanya és molt més que un lloc geogràfic: és un referent espiritual per a generacions de creients. Aquestes pedres roques i aquest santuari que celebra enguany el seu mil·lenari han estat testimoni de peregrinacions, de sentides pregàries i de llàgrimes vessades davant la Mare de Déu. Moltes persones de la nostra diòcesi ho han experimentat al llarg dels anys i han promogut la devoció mariana entre totes les famílies dels nostres pobles i ciutats. De fet, no hi ha cap centre de culte diocesà que no tingui un lloc privilegiat per a la Mare de Déu de Montserrat.

Ambdues commemoracions ajuden avui dia a tots els cristians a practicar en la nostra vida alguna cosa que fa falta per millorar la societat i evitar la contínua desqualificació per idees i creences dels altres. Tots lamentem l'enfrontament i els insults cap als anomenats adversaris, però els utilitzem com a arma llancívola per defensar les nostres posicions. Sempre pensem que els altres són els qui creen l'animadversió i les mentides; nosaltres, no. Sovint ens oblidem d'anteposar la dignitat de les persones, el perdó efectiu i continuat i la misericòrdia cap a qui pensa diferent. Davant de tot això cal tenir present l'actitud plena de dolçor i d'afecte que manifesta la nostra Mare del cel. Imitem-la!

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Els bisbes aproven un pla de reparació per a les víctimes d'abusos

La Conferència Episcopal Espanyola ha aprovat un pla de reparació integral per a les víctimes d'abusos sexuals en l'àmbit eclesiàstic durant la seva Assemblea Plenària, celebrada del 31 de març al 3 d'abril a Madrid. El pla preveu la creació d'un organisme específic per coordinar la resposta a les víctimes mitjançant un procediment no judicial. Aquest mecanisme permetrà verificar els casos i establir mesures de reparació adequades. Amb aque-

sta decisió, els bisbes espanyols expressen el seu compromís amb la justícia, l'acollida i la curació del dolor causat per aquests delictes dins de l'Església.

També es va presentar el projecte «En favor de la dignitat de la persona» de la Comissió Episcopal per a la Pastoral Social i la Promoció Humana, i es va estudiar la proposta per a la constitució de la Taula de diàleg interconfessional d'Espanya entre l'Església catòlica i les diferents confessions cristianes.

CERCA DE VOSOTROS

Misericordia y Virgen de Montserrat

Queridos diocesanos:

La palabra misericordia tiene siempre un significado positivo para cada persona y para las relaciones que esta establece con los demás. No solo por lo que dice sino por lo que encierra en actitudes, acciones y deseos del ser humano. En este domingo de Pascua, la Iglesia celebra la fiesta de la Divina Misericordia, instituida por el papa san Juan Pablo II, motivada por las palabras de santa Faustina Kovalska y centrada en el pasaje evangélico en el que aparece Cristo Resucitado ofreciendo la paz y el perdón a los discípulos y, por extensión, a todos los creyentes y personas de buena voluntad en una actitud cercana y entrañable. La misericordia de Dios es fuente de vida nueva y esperanza, especialmente para aquellos que se sienten abatidos y alejados.

La fiesta de la Divina Misericordia nos invita a vivir con absoluta confianza en el amor de Dios. No se trata de una devoción particular sino de una llamada universal a abrir nuestro corazón a la gracia del Señor. En un mundo marcado por la incertidumbre, las divisiones, los enfrentamientos verbales y de acciones agresivas, el sufrimiento y la soledad, el anuncio de la misericordia es más necesario que nunca. De hecho afirmamos que Dios jamás se cansa de perdonarnos y nos pide que también nosotros seamos instrumentos de su misericordia y su perdón. Las actitudes que reflejan y promueven el perdón, la comprensión, la acogida y el servicio a los demás nos asemejan a Cristo y transforman nuestro entorno en una aceptada consecuencia de su amor. El papa Francisco nos recuerda que la misericordia es el corazón del Evangelio y que ser cristianos implica vivirla en nuestra vida cotidiana.

La Iglesia, siguiendo el ejemplo de su Maestro, debe ser un lugar de misericordia donde todos puedan sentirse acogidos y amados. En nuestra diócesis hay grupos de personas que se reúnen durante todo el año para hacer realidad en sus vidas lo que significa esta fiesta, organizada con mucho esmero en la catedral durante la tarde de este domingo.

Celebrando la misericordia de Dios nos encontramos con la fiesta de la Virgen de Montserrat, tan extendida en nuestras comunidades de Cataluña y en otras partes de la Iglesia universal. Esta coincidencia nos permite unir dos grandes pilares de nuestra fe: la confianza en la misericordia divina y el amor filial a María. Desde hace siglos gran cantidad de personas acuden a Montserrat para encontrar paz y fortaleza espiritual aunque sabemos que esa entrañable montaña es mucho más que un lugar geográfico; es un referente espiritual para generaciones de creyentes; esas piedras rocosas y ese santuario que celebra este año su milenario han sido testigo de peregrinaciones, de sentidas oraciones y de lágrimas derramadas ante la Virgen María. Muchas gentes de nuestra diócesis han experimentado esto mismo a lo largo de los años y han promovido la devoción mariana entre todas las familias de nuestros pueblos y ciudades. De hecho no hay centro de culto diocesano que no tenga un lugar privilegiado para la Virgen de Montserrat.

Ambas conmemoraciones nos ayudan a todos los cristianos en el momento presente a practicar en nuestra vida algo que parece evidente para mejorar la sociedad y evitar la continua descalificación por ideas y creencias de los demás. Todos lamentamos el enfrentamiento y los insultos hacia los llamados adversarios pero los utilizamos como arma arrojadiza para defender nuestras posiciones. Siempre pensamos que los otros son quienes crean la animadversión y las mentiras; nosotros, no. A menudo se nos olvida anteponer la dignidad de todas las personas, el perdón efectivo y continuado y la misericordia hacia quien piense distinto. Añadimos a todo esto la actitud llena de dulzura y cariño que manifiesta nuestra Madre del cielo. ¡Imitémosla! Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Lleida celebra la Mare de Déu de Montserrat

Coincint amb el mil·lenari del monestir de Montserrat, la festa de la Mare de Déu d'aquest any té una ressonància especial. La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida ha previst una diada plena de devoció per la Moreneta, que tindrà el seu punt culminant amb la celebració de l'Eucaristia a la catedral de Lleida presidida pel bisbe Salvador a les set de la tarda. Abans, ja n'hi haurà hagut dues més, una a les nou a l'altar de la patrona a la

mateixa catedral, en sufragi pels confreres difunts, i una altra a les dotze del migdia, presidida pel bisbe emèrit, Joan Piris.

Al finalitzar la missa de la tarda, solemnitzada pel Petit Cor de la Catedral, s'interpretarà l'himne *Bruna de Montserrat*, amb lletra de Rosa Fabregat i música de Joaquim Melsalles.

La jornada finalitzarà amb la pregària davant la imatge de la patrona i amb el cant del *Virolai*.

Restaurat el Crucifici de la Llar de Sant Josep

El taller de restauradors José A. Ferrer i Lluís Capdevila del carrer Ballester de Lleida ha enllestit recentment la restauració del *Sant Crucifici* de la Germandat de la Casa d'Andalusia que va sortir el Diumenge de Rams a la processó dels Dolors.

Fet de pasta de fusta als anys 40 per artesans de l'Escola d'Art Cristià d'Olot, la imatge representa el Crist crucificat i va ser venerat en una capella de la Llar de Sant Josep fins al 1999. Des d'aleshores el crucifix fou cedit a perpetuïtat a la Congregació dels Dolors, la qual va encomanar a la Germandat de la

Casa d'Andalusia que tingués cura del pas i de la seva sortida processional.

Joves de Lleida, voluntaris contra els efectes de la Dana

Una desena d'alumnes dels Cicles Formatius d'Integració Social i Educació Infantil del Col·legi Episcopal van treballar, del 13 al 18 d'abril a Algemesí, en un voluntariat per contribuir a rehabilitar habitatges de famílies vulnerables afectades per la Dana.

D'altra banda, els joves que entre el 28 de juliol i el 4 d'agost aniran a Roma en el pelegrinatge orga-

nitzat amb motiu de la celebració del Jubileu, van participar el 6 d'abril en una segona trobada per preparar aquesta experiència. També en el marc de la joventut, una comissió de la Pastoral de Joves del Bisbat de Lleida es va reunir el dia 2 d'abril a les dependències d'Església Jove Lleida per parlar del dia a dia de la vida diocesana en l'àmbit de la joventut.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Fins i tot en les nits més fosques brilla una estrella. És l'estrella de Jesús, que ve a cuidar de la nostra fràgil humanitat. Caminem vers la seva trobada. No deixem que l'apatia i la resignació ens tanquin en la tristesa d'una vida mediocre» (7 de gener).

@Pontifex_es: «Tots estem cridats a fer-nos heralds d'una diplomàcia de l'esperança, perquè els densos núvols de la guerra puguin ser escombrats per un renovat vent de pau» (9 de gener).

@Pontifex_es: «La unitat és un principi que s'activa amb l'oració, perquè l'oració permet que l'Esperit Sant intervingui, obri a l'esperança, escurci distàncies i ens mantingui units en les dificultats» (10 de gener).

@Pontifex_es: «L'Any Sant és una oportunitat per a canviar de vida, per a reconsiderar la nostra manera de pensar, per a començar de nou, aprenent de Jesús i posant la nostra esperança en Déu. Aquest és també el sentit del pelegrinatge jubilar» (11 de gener).

Pregó de Setmana Santa

L'arquebisbe de Saragossa, Mons. Carlos Manuel Escribano Subías, va animar les congregacions, confraries i germandats de Lleida a ser «la Bíblia dels allunyats» de la religió, en una societat cada cop més secularitzada. Ho va dir durant la lectura del pregó de Setmana Santa que va fer el 5 d'abril a la catedral de Lleida davant uns dos-cents fidels que van seguir amb atenció el seu discurs. Mons. Escribano va destacar la importància de la tasca que fan les entitats i les persones que treuen al carrer les processons i els passos de Setmana Santa «per traslladar els valors cristians en un entorn que de vegades viu d'esquena a la fe».

L'acte del pregó va començar amb l'entrada a la catedral dels penons de les diferents confraries i germandats, acompanyats pel so dels tambors. El bisbe Salvador va donar la benvinguda al prego-

ner d'enguany, al costat de la directora del Secretariat de Confraries, Congregacions i Germandats, Montse Sánchez; del degà de la catedral, Paco Ribas; del subdelegat del Govern espanyol, José Crespín; i de la tinent d'alcalde de la Paeria, Begoña Iglesias. L'acte es va cloure amb un concert d'orgue interpretat pel mestre de capella de la catedral, Mn. Joaquim Mesalles.

Viacrucis, retir, Quinari i Septenari

Prop d'un centenar de persones van participar, el passat 6 d'abril, al Viacrucis organitzat per l'arxiprestat del Baix Urgell-Les Garrigues,

que va sortir des de l'ermita de Sant Ramon, a Artesa de Lleida. Durant els dies previs a la Setmana Santa, també es va celebrar per primer any un recés espiritual convocat per la Federació de Cases Regionals, que va reunir més de cinquanta persones a la parròquia de Sant Jaume, on Mn. Daniel Turmo va presidir la celebració de l'Eucaristia. Com cada any, també s'ha celebrat el Quinari de la Sang i el Septenari dels Dolors, organitzats per les congregacions de la Puríssima Sang i de la Mare de Déu dels Dolors, respectivament.

Visites infantils als Dolors i al Peu del Romeu

Un grup d'alumnes de tercer i quart d'ESO del Col·legi Episcopal van visitar, el passat 1 d'abril, l'oratori dels Dolors. Els joves van poder conèixer la Congregació dels Dolors i aprendre detalls sobre la imatge de la Mare de Déu, protagonista principal de la processó del diumenge de Rams a Lleida. L'activitat forma part d'un conjunt de sortides que tenen com a objectiu donar a conèixer el patrimoni cultural religiós de la ciutat als joves, així com fer-los estimar la pròpia història. Un grup d'infants de la parròquia de Sant Sal-

vador de Pardinyes també van visitar la capella del Peu del Romeu.

REFLEXIONS

Feliç dubte, eterna benaurança

És difícil descriure l'estat d'ànim dels apòstols la tarda d'aquell diumenge de Pasqua. Entre la decepció, la tristesa, el dubte, la incertesa i alguns l'esperança després de les notícies portades aquell matí per les dones.

Seria ja vespre, quan Tomàs, que havia sortit a airejar-se una mica, tornava pensatiu i desganat cap a la casa del Cenacle. En trucar a la porta ni es va adonar de la cara somrient de la noieta que l'obrí. La sorpresa saltà quan pujà a la sala i trobà un ambient d'entusiasme, de rialles, un esclat de joia i festa.

No tingué temps de preguntar què passava que ja tots li explicaven atropelladament: hem vist Jesús, Jesús és viu, ens ha vingut a veure, ens ha dit, ens ha manat, ens ha regalat no sé què... l'esperit...

Tota aquella confusió el portà a reaccionar des de la seva mentalitat racionalista i llençà un repte: «si no veig a les mans la marca dels claus... si no li fico la mà al costat, no m'ho creuré pas...». Pensava que els seus amics havien tingut una visió o una al·lucinació. Ell, si no ho comprovava, no ho creuria. Volia veure i tocar les ferides.

Els dies posteriors el refermaren en el seu convenciment. Fins l'imagino burleta amb els companys: No heveu vist Jesús, vosaltres? On és? Ja no torna més?... Potser en algun dels apòstols començà a entrar el dubte.

Així passà tota la setmana. Fins al proper diumenge quan Jesús vingué altre cop. Els apòstols s'alegraren de veure el Senyor, és clar. Tomàs quedà confós i avergonyit. Més, quan Jesús el cridà carinyosament: «Tomàs, porta el dit aquí i mira'm les mans, porta la mà i posa-me-la dins el costat...». Tomàs no té paraules, només aquell «Senyor meu i Déu meu!».

Jesús el portà més enllà del que podem veure i experimentar: «Perquè m'has vist has cregut?»

Quants avui ens trobaríem en els mateixos posicionaments de Tomàs. La seva resposta és la que portem molts també avui en el nostre pensament i en el nostre cor. De fet, els evangelis ens deixen testimoni de com els apòstols eren escèptics davant l'anunci de la resurrecció. Només quan el veuen, creuen.

Jesús tanca l'escena amb una benaurança eterna: «Feliços els qui creuran sense haver vist». Està clar que les paraules de Jesús anaven adreçades a tots aquells que arriben a la fe cristiana sense haver estat testimonis dels fets evangèlics. Els qui creiem pel testimoni dels altres. I aquí ens hi apuntem nosaltres. Aquesta és la nostra benaurança: «Feliços els qui creuran sense haver vist».

Mn. Ramon Sàrries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Fets 1,12-14 / SI 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (del dia 27) (coronada, 1881 - entronitzada, 1947). Tortosa (al territori de la Comunitat Valenciana): Sant Vicenç Ferrer, prevere. Sant Pere Chanel (1803-1841), prevere marista i màrtir a Oceania; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís Maria Grignon de Montfort, prev.; santa Valèria, mare de família, mr.; beat Luquesi, terciari franciscà.

29. ■ Dimarts [1Jo 1,5-2,2 / SI 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Siena (1347-1380), vg. terciària dominicana, dra. de l'Església i patrona d'Europa; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.

30. ■ Dimecres [Ap 12,10-12a / SI 33 / 1Jo 5,1-5 / Jo 15,1-8]. Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró secundari de Catalunya (1456). Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep Benet de Cottolengo, prev., fundador; sants Amador, Pere i Lluís, màrtirs a

Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.; sant Aldobrando, bisbe.

1. □ Dijous [Fets 5,27-33 / SI 33 / Jo 3,31-36]. Sant Josep, obrer; sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniòl, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. □ Divendres [Fets 5,34-42 / SI 26 / Jo 6,1-15]. Sant Atanasi (296-373), bisbe d'Alexandria i dr. de l'Església; Mare de Déu d'Araceli; sant Segon, bisbe i mr., santa Zoa, mare de família, mr.

3. ■ Dissabte [1Co 15,1-8 / SI 18 / Jo 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols; trobament de la Santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.

4. □ Diumenge vinent, III de Pasqua (lit. hores: 3a setm.) [Fets 5,27b-32.40b-41 / SI 29 / Ap 5,11-14 / Jo 21,1-19 (o bé, més breu: 21,1-14)]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.; beat Ceferí Jiménez Malla (el Pelé).

Diumenge II de Pasqua (C)

COMENTARI

«Feliços els qui creuran sense haver vist»

La incredulitat de Sant Tomàs (1602), de Caravaggio. Sanssouci de Potsdam, Alemanya.

La Resurrecció de Crist és el cim de la vida cristiana. L'evangeli d'avui ens ajuda a entendre què vol dir que Crist ha ressuscitat. Quan s'apareix Jesús diu per tres vegades: *Pau a vosaltres*. Ho diu a aquells apòstols que *eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus*. Jesús Ressuscitat treu la por i ens dona la pau. I els omple d'alegria: *Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor*. I com a fruit de la resurrecció hi ha la donació de l'Esperit: *Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó*. Jesús ressuscitat ha vençut la mort i el pecat. Per això ara dona aquest poder als apòstols que acaben de rebre l'Esperit Sant. Però Tomàs *no hi era* la primera vegada que s'apareix el Senyor i no vol creure els seus companys que li asseguraven que han vist el Senyor ressuscitat: *Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas*. Deu pensar que els seus companys són massa crèduls. Però quan el Senyor es torna a aparèixer Tomàs ja no necessita comprovar res: *Senyor meu i Déu meu!*, fa Tomàs en una clara confessió de fe en Crist com a Déu i Senyor. I Jesús ens diu a nosaltres: *Feliços els qui creuran sense haver vist*. Nosaltres som més feliços que Tomàs que va necessitar veure. Per això l'evangeli acaba dient: *Els miracles que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu i havent cregut, tingueu vida en el seu nom*. Creient en Crist Ressuscitat tenim Vida, una vida per sempre més. La resurrecció de Crist suposa una existència nova: *Ningú dels altres no gosava anar amb ells encara que el poble en feia grans elogis*. La vida dels creients era atractiva: *Cada vegada se'ls afegiren més homes i dones que es convertien a la fe en el Senyor*. Creure en el Ressuscitat ens ha de treure la por, ens ha d'omplir d'alegria i d'esperança i la nostra vida de fe ha d'atreure els homes i dones a creure en Crist.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 5,12-16)

Els apòstols obraven molts miracles i prodigis entre el poble. Tots es reunien unànimement en el pòrtic de Salomó. Ningú dels altres no gosava anar amb ells, encara que el poble en feia grans elogis.

Cada vegada se'ls afegien més homes i dones que es convertien a la fe en el Senyor. Fins pels carrers la gent treia els malalts i els deixava allà amb les lliteres perquè, quan Pere arribava, almenys la seva ombra en toqués algun. També acudia molta gent de les poblacions veïnes de Jerusalem portant malalts i persones molestades per esperits malignes, i tots recobraven la salut.

► Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és, de bo, perdura eternament el seu amor.*

► Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 1,9-11a.12-13.17-19)

Jo, Joan, germà vostre, que junt amb vosaltres compareixeu en Jesús les penes, la paciència i la reialesa, vaig ser deportat a l'illa de Patmos per haver predicat la paraula de Déu i haver donat testimoni de Jesús. El dia del Senyor l'Esperit s'apoderà de mi, i vaig sentir darre-me un gran crit, com un toc de corn que deia: «Escriu en uns fulls això que veus i envia-ho a les set comunitats.» Vaig girar-me per veure de qui venia la veu que em parlava, i vaig veure set lampadaris d'or, i enmig dels lampadaris algú que semblava un fill d'home, vestit amb una túnica llarga fins els peus i cenyit a l'alçada del pit amb un cenyidor d'or.

En veure'l vaig caure com mort als seus peus. Ell posà sobre meu la mà dreta i em digué: «No tinguís por. Jo soc el primer i el darrer. Soc el qui viu: Jo que era mort, ara visc per sempre més i tinc les claus de la mort i del seu reialme. Escriu, doncs, tot el que vegis, la situació present i la que vindrà després.»

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.»

Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.»

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada, i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat.» No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.»

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 5,12-16)

Por mano de los apóstoles se realizaban muchos signos y prodigios en medio del pueblo. Todos se reunían con un mismo espíritu en el pórtico de Salomón; los demás no se atrevían a juntarse, aunque la gente se hacía lenguas de ellos; más aún, crecía el número de los creyentes, una multitud tanto de hombres como de mujeres, que se adherían al Señor. La gente sacaba los enfermos a las plazas, y los ponía en catres y camillas, para que, al pasar Pedro, su sombra, por lo menos, cayera sobre alguno. Acudía incluso mucha gente de las ciudades cercanas a Jerusalén, llevando a enfermos y poseídos de espíritu inmundo, y todos eran curados.

► Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.*

► Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 1,9-11a.12-13.17-19)

Yo, Juan, vuestro hermano y compañero en la tribulación, en el reino y en la perseverancia en Jesús, estaba desterrado en la isla llamada Patmos a causa de la palabra de Dios y del testimonio de Jesús. El día del Señor fui arrebatado en espíritu y escuché detrás de mí una voz potente como de trompeta que decía: «Lo que estás viendo, escríbelo en un libro y envíalo a las siete iglesias». Me volví para ver la voz que hablaba conmigo, y, vuelto, vi siete candelabros de oro, y en medio de los candelabros como un Hijo de hombre, vestido de una túnica talar, y ceñido el pecho con un cinturón de oro. Cuando lo vi, caí a sus pies como muerto. Pero él puso su mano derecha sobre mí, diciéndome: «No temas; yo soy el Primero y el Último, el Viviente; estuve muerto, pero ya ves: vivo por los siglos de los siglos, y tengo las llaves de la muerte y del abismo. Escribe, pues, lo que estás viendo: lo que es y lo que ha de suceder después de esto.»

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos». Tomás, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor». Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo». A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomás con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros». Luego dijo a Tomás: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente». Contestó Tomás: «¡Señor mío y Dios mío!». Jesús le dijo: «¿Por qué me has visto has creído? Bienaventurados los que crean sin haber visto». Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos han sido escritos para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.